

AMERIKANSKI SLOVENEK.

13. Štev.

Tower, Minn., 18 Marca, 1892.

Letnik I.

Amerikanski Slovenec.

Za širnimi daljnimi oceanom,
Pod solncem novega sveta
Zgradil sem novo si domovje
Od bratov ločen in sestri.

Na daljno pot od doma v tuje
Le dvoje vzem sem si s seboj,
To vera moja je in govor
Ki diči mili narod moj.

Sosedje zdaj so mi le tuji,
Neznani mi jezik govore—
Pač bratov, sester štejem mnogo
A kod' živijo—Bog pač ve!

Raztresene po raznih krajih
Pozdravljam, bratje, vas srčno;
Čez goro, dol, čez širo morje
Odmeva naj pozdrav glasno:

Za sveto vero in za narod,
Karkoli nas živi okrog
Delujmo krepko in jedino,
A delo blagoslovi Bog!

Amerikanske novice.

Minnesota Vihar.

Kvaterno sredo, 9. Sušca je bila burja zvihrala prav po divjaško, pihala je po 50 mil na uro. Ravno opoldne ko naš vozovlak Tower-a v Duluth dospel, nas iznenadja ali nas tako gostilo sprejme hud snežen vihar, da nikogar iz svojega objeta nespusti. In kdor se mu vstavljati boče, ga več del premeta in ob tla verže v debele zamete, da zamore le s silo se še vrn skobocati, ako še dosti moči v sebi ima, sicer mu pa sneg mehko zibelko in mehke grob pripravljaja. Izene občinske šole, nekolično zunaj mesta otroke domu spustijo in desetero v snegu ostane in čez noč zmrzne, tako se je 10. Sušca v Duluthu glasilo. Katolske šole pri redovnih sestrah pa otrok pri viharju niso domu spustile, ampak so jih v šoli čez noč obdržale, in jih s živčjem preskerbele, torej nobenega niso zgubile. Da je pa vihar s snegom v resnici rojil in rogovillil, kažejo nasledki naslednega dne, ko so se po celem mestu vidile gomile, ne le po 2 ali 3 čevlje, ampak celo po 10 in 12 čev. visoke, s katerimi so bile hiše in cerkve obdane in zagrajene, da ljudje niso mogli iz hiš iti in tudi ne voznikov dobiti, dokler pota niso bile odkidane. Smešno je bilo gledati in opazovati, kako so se ljudje borili z viharjem, ki jih tako neusmiljeno objema in stiska, da niso mogli niti dihati, niti gledati, in s snegom se je igral, da skoz sneženo meglico ni bilo moč viditi hiš na nasprotni strani ceste.

Taisti Vihar se je bil razprostril v zgornjih krajih Zedinjenih držav, posebno v Minnesoti in v sosednjih državah Minnesote.

Pa tudi po vsi Minnesoti ni bilo tako hudo, n: p. v Tower in Ely, kakih 100 mil proti severu Minnesote ni bilo viharja, le nekoliko snežilo je, in drugi dan zopet lepo in ugodno vreme postalo.

Ali je že bil katerikrat tak

vihar, kakor zadnje sredo, bi kdo radovedno znal vprašati?

Navadno imamo vsako zimo enkrat ali dvakrat po zimi viharno vreme, kake dva ali tri dni skupaj, sicer pa akoravno merzlo, pa podnebje je jasno in zdravo. Leta 1873 mesca prosenca pa je bil vihar strašno hud enega dna, da je bilo več ljudi od snega osep. ljenih, ko jim namreč sneg v oči bije nemorejo več gledati in nimajo časa si sneg iz oči brisati, ker vihar jim neda počitka, in jim vedno več snega in mokrote v oči tlači, pravo stran pota zgrešejo in od mraza in viharja omamljeni v snegu ostanejo in zmerznejo.

Leta 1867 je neke dni po sv. treh Kraljih bil tako hud vihar vstal, da se tri dni nihče iz hiše ni upal.

Kako se je pa taistim godilo, ki jih je Vihar zunaj hiše ali na potu najdil? Seveda taisti so bili v nar večji navarnosti. Nekdo ki je bil priča taistega viharja leta 1867 pripoveduje sledečo dogodbo iz življenja slavnega misionarja g. F. Pire-a.

Dan po sv. treh Kraljih so šli g. F. Pirc v Mision na Otter Tail, žniemi se en drugi misionar in eden Kanada Francoz, ki je bil za voznika in strežaja. Pot je bila 100 mil dolga iz Crow-Wing-a do Otter-tail jezera, V dveh ali k večem v treh dneh so menili kje priti. Prvi dan pridejo 35 mil deleč in prenočujejo pri enem pol Indijanu pe imenu Peter Roy (Petr Kral.) zjutraj mašujejo, pridgva-jo po indiansko in francosko in potem ko svoje Misionse opravila dovršijo se zopet vsi trije na dalno pot odpravijo. Nekoliko je bilo snežilo prejšno noč, torej pot neugodna in za ubogo konjiče kaj težavna, le počasi so zamogli seni naprej premikati in do večera samo kakih 30 mil dospeti. Hiše v gozdu ni bilo takrat še nobene za prenočiti. Kanadeec Karl Basina je jel, ko smo bili postali za prenočevanje, suha drva sekati, jih skupaj nositi, kuriti in borno večerjo kuhati; ker mesa in čaja smo saboj imeli, družega seveda ne.

Po večerji se okolj ogenja kje v sneg posteljemo, kakor si kdo zamore, da bi se pa sneg ne stajal pod nami, smo en malo smrečja in sena na sneg postlali, in tako tam počivali in spali. Ker take postelje nistem bil vajen, tudi spati nisem dosti mogel, vender človek nekoliko počije, ko pri miru leži. Zjutraj na vse zgodaj je bilo treba vstati, dan po zimi je kratek, da bi konjiča bila opravljena in zajuterk skuhan.

Ko strežaj gre suha drva sekat in iskat tudi jaz vstanem in kaj se začudim, da starega gošpod Misionarja Pire-a ni bilo nikjer viditi, prašam strežaja, kje so gospod, on pravi, da ne ve: in ko se tako pogovarjava in pomenkujeva se začne ena gomila na naji strani najati in glej, stari Misionar iz spod snega izlezejo, padlo je bilo na primer čez noč pol čevlja snega, in ker so gospod mirno ležali, jih je bil sneg čisto zapadel, da se več ni poznalo, kam da so se bili zvečer vlegli. Hajdi na pot! hitimo, da bi zamogli naprej odriniti, ali le počasi napredujemo pot je bila s snegom zapadena, da jo ni bilo več vi-

diti, konjiča utrujena, torej se celi dan trudimo, pa smo do večera samo kakih 25 mil prešli. Noč se bliža in imamo enako prenočiti ko poprejšno noč. Zopot četerti dan se trudimo, da bi do Otter Tail mesta peršli, kjer je kakih 12 pol Indianskih bajtec bilo, ali žali Bog, noč nas pre-nagli, vihar vstane, imeli smo sicer biti blizo hiš, pa pot je bila zametena, in planjava se pred nami razprostuje, torej se nazaj v gozd vernemo, z name-nom, da bomo drugi dan poiskali mesta. Drugi dan pa tega ni bilo moč. Snežilo je zelo, mrzla burja piha strašno in sneg nam ravno nasprotno veje. Silimo strežaja, da bi šel gledat, ako bi bilo kako znamenje od hiš ali ljudi v okolici, da bi saj vedeli, kje da smo, on poskuša večkrat čez planjavo iti, ali vsakrat se vrne in pravi, da ni moč proti viharju iti. Rečem mu, da naj mi ta boljega konja pripelje, in jaz hočem jahati v okolici in videti: kje da smo. Res pomaga mi na konja, ali konj tudi ni hotel proti viharju iti, in ga s tepenjem posiliti hočem se mi nazadnje v sneg zgrudi.

Poskusim potem peš iti, in ko kake pol mile daleč pridem sem bil ves utrujen, in ko nazaj pogledam, nisem več videl svojih stopinj in ne več vidil kraja od kod sem prišel, bela snežena megla me je obdajala jednako od vsih strani. Mislil sem si, ako imamo tukaj umreti, bolje, da vsi skupaj umerjemo in ker kraja nisem videl od kod da sem prišel, sem se po vetru ravnal, in srečno do našega staniša nazaj prišel. Strežaj je nam suha drva nanašal in skupaj vlačil in kuril po noči in po dnevu, mi pa smo poleg ognja sedeli in se greli noč in dan, ker zaspati bi bilo nevarno, da bi kdo ne bil zmerznil.

K sreči so gospod Misionar imeli sabo eno zajčjo odejo, kakoršne Indianke znajo narejati iz zajčnih kož, v ktere tudi svoje otroke zavijajo po žimi, da jih mraza varjejo. V takšno zajčno odejo so bili Gospod zaviti tam blizo ognja noč in dan sicer bi bili zmerznili. Nasledni dan je bil vihar še huji, torej morali smo ostati v zavetji zopet celi dan in celo noč.

Kaj smo pa tam jedeli? Gospod Misionar so nam bili rekli pred odhodom iz Crow Winga. Enega kostrunčeka sim si pripravil, in ga bom saboj vzem, tam na Otter Tail večasi nemorem nič jesti dobiti, ker ljudje so revni.

Previdnost je bila nam torej preskerbela tistega kostrunčeka in tam v taistem viharju smo ga bili zaužili brez soli in kruha, je nam prav okusno dišal in nas pri življenju ohranil. Tretji dan popoldne je vihar se bil polegel. Strežaj gre na ogled in preiskavo. Ko pride nazaj, pravi, da je eno prazno hišo videl, kake dve mili od tod. Gospod Pirc mu reko, da naj se eno milo naprej od tam gre in bo hiše najdel in prebivalce mesta Otter Tail, in da naj jim pove, da je Misionar Pire tukaj v snegu obležal.

Čez ene dve ure časa pride kakih 12 možakov zagorele kože, to je spričevalo, da so bili Indiani ali pol Indiani, pripeljali so bili več sni sabo, Gospod Pire, mene in naše misionse reči naložejo

Naš strežaj pa vprega gospod Pirčova konjiča, ki sta dva dni časa samo veje glodala, ta stareji noče več ubogati svojega gospodarja in ko ga hoče upreči, vidi da je pol mertev od mraza in glada. Polindiani mu ponudijo sena in ovsu jesti in ga tam pustijo, rekoč, da se bo čez noč okrevlal in zna biti pokrepčal, in so menili, da ga bodo drugi dan ložej prepelali. Ko drugo jutro vstanem hočem poprašati, kako da je s konjičem?

Zapazim pa, kako en Pol Indian zadno bedro borega konjiča v neko hišo vleče, da bi se žnjim gostil, in ko pristopim pozdraviti Misionarja, mu dobro jutro voščiti se en Indianski ku-pec pogovarja z g. Misionarjem in mu ponuja 2 mernika ovsu za koža mrtvega konja. Gospod sprejmejo ponudbo, da bi še ta drugi konjič ne poginil. Tu so skušnje in spominki tukajšnjih viharjev.

Semišče sv. Tomaža 9 marca.

Mrzli „blizzard“ reže v obraz in nam brani zapustiti gorko sobo. Imeli smo, gorko vreme čez noč seje spremenilo v najhujšo zimo. V gorkem zatišju pa nas razvedruje spomin preteklega goda sv. Tomaža Akv. katerega je pač vsak semenišnik praznoval veselo in zadovoljno.

Kakor vsako leto, tako smo tudi letos spodobno in veličastno počastili pretečni ponedeljek svojega zavetnika sv. Tomaža Akv. Pri šesti maši so vsi č. g. bogoslovci in klasičarji prejeli sv. obhajilo, razun onih, ki so to opravili prejšnji dan pripravljajoč se nadaljnji prošnji sv. Tomaža, one svitile zvezde nad katoliškim svetom. Veliko mašo je služil č. g. Koerber župnik v fari presv. Jezusovega srca v St. Pavlu, azistrala pa sta mu preteklega decembra posvečena gojenca našega nadškofovskega semenišča č. g. Hart in MacCaffry, Master of ceremonies pa je bil Slovenec, č. g. Jager. Preč. g. J. J. Keane, ravnatelj zavoda, slikal nam je prekrasno in ginljivo sv. Tomaža, ki je združeval v sebi največjo učenost in najlepše čednosti. Solo „O Salutaris“ je pel č. g. Simon, zbor pevec semeniških pa je izvrstno rešil svojo ulogo z „Veni Creator.“

Vsi gojenci pa so zjedinjali svoje glasove v „Lauda Sion“ in „Sweet St. Thomas.“ Med duhovniki, ki so bili prisotni, videl si tudi č. g. Trobec, župnika v St. Pavlu, katerega je vsa pobožnost jako ginila. Vsi povabljeni gosti, kar jih je bilo prisotnih so se udeležili skupnega obeda.

Ob dveh popoldan se prične veselica vpriču zbranih gostov, mil. nadškofa Grace-a in semeniških profesorjev. Med odmovi sviral je godba semeniškega orkestra; Mssrs. MacKinnon, Colbert, Cannon so izvrstno deklamirali; potem zapoje nekaj glasov; „If the waters could speak, as they flow along“ (Ko bi vode govorile, kakor teko) na presenetljiv način. Nad vse pa je Mr. Ryan zabaval pričujoče svojim: „Nova teologija“ in sprivil s svojim le njemu lastnim humorjem vse v najboljšo voljo. Končali smo zabavo s nekaterimi narodnimi pesmami, na kar so

gostje zapustili semenišče skrajno zadovoljni, ko so nam sprosilili jeden prost dan za vse dobro.

Ta veseli praznik nam ostane v živem spominu; naj nas sv. Tomaž, Akv. katerega god smo završili zvečer z blagoslovom sv. rešnjega telesa, pripelje do zaželenega cilja, da bi tem preje zamogli delovati v dušni in telesni blagor amerikanskih Slovencev!

Katoliški Indijanci in Zamorci.

Zanimivo statistiko, katera kaže moč katoliške cerkve med barvami (Zamorci) in Indijanci, podalo nam je letno sporočilo nadzorstva katoliških misijonov med črnci in Indijanci. V Zedinjenih državah živi 151, 614 katoliških Zamorcev, ki imajo 27 cerkev samo za svojo rabo, in 33 duhovnov za svoje dušne potrebe. Barvanci imajo 110 šol, katere obiskuje 6,460 otrok. Leta 1890 bilo je krščenih 4,558 otrok in 590 odrastelih. Razun šol imajo tudi 8 sirotišnic, 1 zavod za najdenčke in 1 bolnišnico.

Vknjiženo sporočilo misijonov med Indijanci pa kaže, da je izmed 277,020 vsega prebivalstva Indijanskega 87,375 katolikov. Katoliški Indijanci imajo 104 cerkve, 81 duhovnov, in 58 šol, katere obiskuje 3,096 otrok. Po- dučujejo jih sestre-redovnice. Število krščenih iz leta 1890 je bilo, 3,807 otrok in 245 odrastelih.

TABLET.

Novosti iz Evrope.

Rim. Novega jezuitovskega generala bodo izvolili še le v nekaterih mescih, ker vsaka provincija mora patre v ta namen še le izvoliti, kateri potem v edinstvo is provincijali volijo generala. Med tem vlada družbo od umerlega generala zaznamnjani vikarij (namestnik) v. č. P. Martin iz španske okrajine.

Rusko. Ruski car je menda rekel, da nikakor in nikoli ne bo priterdil, da bi se njegova samovlada spremenila v vstavo. Mo- goče pa, da se bode po previdnosti božji vender tudi to zgodilo, ker pod samovladarstvom se ni nadjati svobode in dokler vlada samosilstvo, katoličanstvo ne more v deželi prosto dihati in ne se razširjati. Sedaj sicer se govori o neki pogodbi Rusije z Rimom, vsled ktere bi ruski katoličani dobili svojega primas-a. Hvala Bogu, če je nekaj! Koliko pa bo tudi to koristilo katoličanstvu pri razkolni prenapetosti, je drugo prašanje.

Strašna šiba sedanji čas tepe Rusijo: čez 40 milijonov Rusov terpi toliko lakoto, da ljudje merjo od stradeža, kakor pišejo. Naj bi ruski načelniki saj spoznali, da Bog deželo tpe zaradi neusmiljenja do katoličanov in zaradi trinoštva zoper nje v korist osornemu razkolstvu. Rus dobro spozna, koliko mu škoduje neprijaznost do katoličanstva, ne dopusti pa mu strast, da bi pustil svobodo rimokatoliški Cerkvi, ki je edinoprava

Nar cenejši
in
Nar Boljši
Prodajalnica
v
Tower
je
The New York Clothing
Company.

Iz Trebnjega, 3. sveč. K smerti preč. g. dekana Mat. Fre- lliha prejeli smo po priljudnosti nekatere znamenite verstice iz osebnega pisma. Pismo pravi: Smert našega tako posebno dobrega gosp. dekana, me je hudo pretresla. Akoravno so že vso zimo bolehal, nekoliko za kašljem in nadubo, vender ni nihče mislil tudi njegovih najbližnjih ne, da bi nas ta splošnje-žalostna nesreča vtegnila že zadeti. V ponedeljek (25. pros.) so se maševali in tako so hotii tudi še v nedeljo (31. pros.) g. kaplan, v resnici si- novsko skerbeni za pokojnega gosp. dekana, so jim v soboto to odsvetovali; toda g. dekan so ostali pri tem sklepu, češ, da se že dosti močne čutijo. Ločila sta se gg. z. dogovorom, da g. kaplan bodo pri jutranji maši pridigali, g. dekan pa maševali; ko jih pa zjutraj o navadni uri, kakor drugač, ni bilo iz sobe, je nečakinja gredč k jutranji maši šla pogle- dat, in našla je preubogega gosp. dekana čisto terdega na tleh leža- ti; še le ko so jih dolgo dergnili, so se ubogi revež zopet zavedeli. Poslali so po zdravnika g. Luka- na in ko je le-tá priše proti poldne- vu, je poterdil, da je huda plju- čnica in je precej kazal malo upanja, razun ako bi se v pone- deljek kaj zboljšalo, zaterdil je pa, ako bi to ne bilo, naj jih g. kaplan le prevedi s svetimi zakra- menti za umirajoče in tudi skerbi, da se časne zadeve poravnajo, ako se to že ni zgodilo; žali, da vse to se je moralo zgoditi in poli o peldne (1. sveč.) so tako nei- zrečeno dobri dušni pastir izdih- nili svojo pobožno dušo.

Angleška je po pogodbi s Kitajsko dobila vso kupčijo v Tibetu v svojo oblast, kar je pre- velike važnosti za angleški živelj v Aziji.

Mnogo mičnega branja in kras- nih igrač po naj nižji ceni pri J. D. Murphy.

Jurij, grški kralj, je mini- strstvo odpustil. Kralj je hotel biti varčen z denarjem, ministerstvo se je temu upiralo zato se je mo- ralo umakniti.

Pojdi k J. D. Murphy po za- bavne gosli, pisčalke ali orgljice nasproti „National Bank.“

CERKVENI KOLEDAR.

MAREC ALI SUŠEČ 1892.

Dnevi	Godovi in nedeljski evanveliji
19 Sobota	Jožef, ženin Dev. Marije.
Jezus izžene hudiča iz mutca Luk. 11.	
20 Ned. B	3. postna. Patricij, škof.
21 Ponedeljek	Benedikt, op.; Serapijon, šk.
22 Torek	Oktavijan, m.; Bazil, m.
23 Sreda	Viktorijan, m.; Miklavž F., m.
24 Četrtek	Gabrijel, arh.; Simon Trid., m.
25 Petek	Oznanjenje Mariji Devici.

3. Postna Nedelja.

Louis de Goesbriand, D. D.
pri Benziger Bros

Jezus ozdravi slepega in mutastega človeka—Dušna slepota se ozdravi pri spovedi—Sveta Cerkve molli pri sv. Maši za spreobnjenje grešnikov.

Koristen za nas je spominjati dela Našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa v Izraelski deželi imajo svoj pomen v naši domači cerkvi. Tukaj so verni zbrani poslušati besede svojega duhovnega Pastirja, ki nam Jezusa predstavi; tukaj se vdeležujejo daritve sv. Maše; tukaj pri daritvi sv. Maše se Jezus daruje ko živo daritev svoje smerti na križi—umorjeno in vendar živo Jagnje Božje za vse verne kristjane; žive in mrtve; tukaj torej se imajo vsi verni tudi darovati somega sebe Bogu s svojim duhovnim, zastopnikom Kristusovim, da bi se udeležili pri sv. obhajilu neprecenljive Daritve Kristusove.

Premišljajmo torej to primero, ko slišimo danes brati Evangelij tretje Postne nedelje
Evangelij svetega Lukeža II, 14-28.

Tisti čas je izganjal Jezus hudiča, in ta je bil mutast. In ko je bil hudiča izganjal, je mutec govoril, in množice so se čudile. Eni zmed njih pa so rekli: Z Belcebubom, višim hudičem, izganja hudiče. In drugi so ga skušali, in so iskali znamenja z neba od njega. On pa, ker je vidil njih misli, jim je rekel: Vsako kraljestvo, katero je samo zoper sebe razdeljeno, bo razdžano, in hiša bo na hišo padla. Ako je pa tudi satan sam zoper sebe razdeljen, kako bo obstalo njegovo kraljestvo? ker pravite, da z Belcebubom hudiča izganjam. Če pa jaz z Belcebubom hudiče izganjam, s kom jih vaši otroci izganjajo? Zato bodo oni vaši sodniki. Ako pa s perstom božjim hudiče izganjam, je res božje kraljestvo k vam prišlo. Kadar močni v orožju svoj dvor varuje, je v miru njegovo premoženje. Če pa močnejši kakor on naduj pride, in ga premaga, pobral bo vse njegovo orožje, na katero se je zanašal, in bo delil njegov rop. Kdor ni z menoj, je zoper mene; in kdor ne pobira z menoj, raztrasa. Kadar nečisti duh iz človeka pride, hodi po suhih krajih, in išče pokoja, in ker ga ne najde, pravi: Vernil se bom v svoj hišo, od koder sem izšel. In ko pride, jo najde pometano in osnaženo. Tedaj gre, in si privzame sedem drugih duhov, hujskih kot on, in gredo vanjo in prebivajo tam. In poslednje tistega človeka je hujski, kakor prvo. Prigodilo se je pa ko je to govoril, je povzdignila neka žena glas zmed množice, in mu je rekla: Blagor telesu, katero je tebe nosilo, in persim, ktere si nosal! On pa je rekel: Veliko bolj blagor tistim, kateri božjo besedo poslušajo, in jo ohranijo!

To se ji bilo zgodilo v Kafarnaum, da je Jezus ozdravil taiste ga od hudiča posedeniga človeka

ki je bil slep in mutast, ki so ga bili Jezusu pripeljali; sam ni bil vstanu priti, ker je bil slep. Tolika množica se je drenjala okoli Jezusa in apostelnov, da še niso imeli časa kruh jesti. Vnema množice, ki se je drenjala k Jezusu, da bi ga slišala in bili njih bolniki ozdravljeni nas spominja vneme keršanske v domači cerkvi; z veliko gorečnostjo verni hitijo v domačo cerkev bolj pogostoma sedaj v postnem času k daritvi svete Maše poslušat besedo Božjo in se pripravljati za Velikonočno Spoved in Obhajilo.

Vendar se znajde veliko ljudi ki ostanejo dušno slepi in gluhi in posedeni. Kdo so pa taisti ljudje? Vsi taisti, ki živijo v smertnem grehu. S telesnimi očmi vidijo nebesa in zemljo, in njih dela, pa pozabijo Stvarnika teh reči. Dan za dnevom se jim pred oči stavlja podoba Kristusova in Njega terpljenje; dan za dnevom vidijo zgled dobrih kristjanov in slišijo poduk svojega duhovnega pastirja; terpljenje v peklju in nebesko veselje se jim živo popisuje in slišijo, kar velik Apostol sv. Pavel govori; rekoč: „Nečistost pa in vsa nečednost, ali lakomnost se ne imenuj med Vami, kar se ne spodobi svetim; ali nesramnost, ali nespametne ali gerde besede, kar ni v nobeni prid ampak veliko bolj zahvaljenje. To namreč vedite, in premislite, da nobeden nečistnik ali nesramnež ali lakomnik, kar je malikvanje, nima deleža v kraljestvu Kristusovem ali Božjem. Ne dajte se nikomur zapeljati s praznimi besedami; ker zavolj tega pride jeza Božja nad otroke nevere.“ Strašno je to svarjenje ki se leto za letom grešnikom pred oči stavi, pa jih ne gine ker oni ga nočejo slišati in ne razumeti: oni so slepi.

Kaj je vzrok taiste slepote? Vzrok slepote človeka po Božjem dopušenju od Jezusa ozdravljeneja je bilo posedanje od hudobniga duha, ki je bil mu odvzel moč vida in jezika; pri grešniku pa nastopi slepota vsled lastne hudobne vole. Grešnik noče viditi svetlobe neba, noče sprejeti poduka Kristusoviga, ako ga ravno spozna za svojega Boga; on postane prostovoljno slep, da bi zamogel grešiti brez očitanja vesti.

Po tem sevede nastopi čas, ko se vidi da on je zgubil moč pravično živeti. Pri obsedenih se včasih zgodi, da hudoben duh odvzame vso moč pri rečnih posedenih, da nemorejo svojih udov rabiti vse, pa pri vsem tem znabiti, da so še v stanu gnade Božje in brez greha, dokler kdo v greh prostovoljno sam ne dovoli, ko bil tudi poseden, se ni grešil. Taki ljudje pa, ki živijo leto za letom dolgo časa v grešnih navadah nečistosti, nezmernosti ali krivice ali bogokletstva se tako prostovoljno vterdijo v hudobiji da jih le hudobni duh samo vladada.

Reči trdovratnem grešniku poljšaj se in greh zapusti, in odgovoril ti bo, da ne more. Strašno je to, žali Bog! Strašno je torej viditi človeka od hudiča posedeniga; pa še veliko strašnej

grešnika trdovratnega, ki prostovoljno v greh pade, prostovoljno greh ponavlja, svoje vesti več ne posluša, moliti noče, svete Zakramente opusti.

Sveti postni čas pa glas Božji bolj glasno in močnejši našim vesti govori, O, grešnik, slušaj besede Božji in zatajaj sam sebe. Glas Božji je nam zdaj jak glas vsmiljenega očeta; ubogaj grecej, hitro brez odloga; jutro zjutraj bo prepozno. Zdjaj se z Bogom upravi, in se k Njemu obrni iz vsega svojega srca.

Da bi se z Bogom spravil močnejši storiti, kar tvoj stvarnik od tebe tirja, in kakor je Naš odrešnik nam zapovedal se imamo opovedati da bi se greha oprostili in spokorili.

Ni čudovitejši naprave kakor tu kakor Zakrament svete Pektore. Vsegamogočni Bog bi bil nam lahko pustil brez usmiljenja ko hitro bi v greh padli, brez usmiljenja, on se bi lahko bil proč obrnil od nečistnika ali prijanca in bi ga bil lahko zapustil, da bi se končal v svojem grehu. Pa Njega nsmiljenje vabi grešnika k pokori, da naj se grešnik obrne k Njemu iz celega srca in se ga bo usmilil. Pripomočki opravičenja so dobra spoved s skesanem sercom in odveza mašnikova, grešnik torej se ima podati k Njemu ki edino zamore odpustiti greh po svojem namestniku spovedniku. Ko je Jezus še po svetu hodil, so se grešniki k Njemu zatekali in se mu spovedovali: Žena v prešestvu najdena, je spoznala svojo pregreho in Jezus ji jo je odpustil. Maria Magdalena je očitno spoznala svoje grehe in obžalovala in Jezus ji podili odpusenje. Razbojnik na križu se spove svojega zadolženja in Jezus mu ne le samo odpusti, ampak mu tudi obljubi, da bo še tisti dan v raji z Njim. Jednako se je godilo tudi v starem Zakonu; daritve n. pa. so bile dorovane ne le za grehe vesolniga ljudstva, temveč tudi za grehe in pregreške posameznih ljudi po stopni ali velikosti njih hudobij. Taisti, ki je imel darovati, je mogel položiti svojo roko na glavo darovane živali v znamenje da je on sam taisti, ki je s svojim grehom smrt zaslužil. Vedno in ob vsih časih je to bilo bistveno za pogoj odpusanja, da se je človek spoznal za grešnika. „Ko sem bil vmolknil, so se moje kosti starale. Spoznal sem svoj greh pred Tabo, in svoje krivice nisim prikrival. Torej sim rekel, da bom se obtožil pred Bogom svoje krivice in Gospod je odpustil hudobijo mojega greha.“ (XXXI, 3-5.) Tako se je godilo s kraljem Davidom. Eno leto je bil nespokoren, potem se je pa bil vdal, in se spovedal preroku Gospodovemu, je storil očitno pokoro za svoje pregrehe, in Bog vsigamogočni mu je bil odpustil.

Potreba spovedi je bilo tudi v starem zakonu tako dobro znano in očitno, da veliko število zgrevanih grešnikov se je obtoževalo svetemu Janezu kerstniku, in so bili keršeni od njega v reki Jordan, in so se tako pripravljali narbolje na prihod Misiasa. Grešniki našega dne pa imajo iti se spovedat mašnikom, duhovnam ki Kristus nadomestujejo, ker le njim je Jezus podelil to oblast grehe odpustati. Ta vera in navada se je vedno ohranila v sveti cerkvi Božji. „Ako se spovemo svojih grehov, On je zvest in pravičen, odpustiti nam naše pregrehe, in očistiti nas vse hudobije.“ (I. Jan. 1-9).

Ne reci, da je pretežno to: poklekni in se spovedati spovedniku. Mi ti odgovoremo, da Bog to boče, in da to ni nikakor pretežno za taistega, ki je grešil; raji reci, o Bog! Kako malo tirjaš od tistiga, ki te je razžalil.

Torej pojdi k spovedi, ne odlašaj! Zakaj hočeš ostati suženj

Satanov? Zakaj hočeš viseti kakor na enem lasu nad breznom pogubljenja. Torej te opominjam, naj bo tvoja spoved natančna in resnična. Ako smrtni greh pri spovedi zamolčiš, tvoja spoved bi bila prazna in brezbožna.

Spominno se zopet nesrečnega človeka, ki ga je hudobni duh bil posedel, slepega in mutastega storil, bil je nekako mrtev; ni torej se čuditi, da so njegovi prijatelji k Jezusu pripeljali, ker poznali so Jezusovo usmiljenje in Njega moč.

Molimo sedaj postni čas bolj pogostoma, hodimo k službi Božji, k sveti Maši, terkajmo na svoje persi rekoč. Gospod, usmili se nas! Pozabimo po povzdigovanju vse časne skrbi, prosimo pri Očenašu za vsakdanji kruh in za odpusanje grehov, rekoč: Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas, da bi te zamogli vredno sprejeti pri svetim obhajilu.

Posebno bi ti imel pravo grevengo ali kes v tvojem sercu obuditi, spomin daritve svete Maše, ki se za te daruje po celem svetu od solnčnega izhoda do solnčniga zahoda od tolikanj duhovnov in vsako uro noč in dan, v kateri sam Jezus, ki se daruje zate moli in svoje kervave roke proti nebesom povzdiguje, da bi te k pokori naklonil in odpusanje grehov zadal, ali podeliti zamogel.

O kako se Njega srce raduje, ako vidi zgubljenega Sina se svojih grehov spovedati. O kako veliko veselje je torej tudi zagrešnika, ki zopet spregleda duševno in odvrže verige Satanove sužnosti in zopet si prikupi prijaznost Božjo in upanje večnega zveličanja.

Tudi vas prosimo, ki ste bili leni v službi Božji, ali ki ste hudobno živeli, približajte se službi Božji in daritvi svete Maše in radi obiskovajte Jezusa v svetem Rešnjem Telesu, da se boste pripravili za Veliko nočno spoved. Pojdimo torej k njemu, ki ima Moč in Sočutje, ki ponizno in skesano srce ne zaverže.

MISIONSKO.

Lovrenec Lavtižar, apostolski misijonar med Indijani v severni Ameriki.

(Ponatis iz Drobtnice za leto 1891.)

(Dalje)

Ko bi hotel še kaj o Parizu pisati, vedel bi veliko povedati, kar sem v tem kratkem času in mimo-grede videl. Pa saj vsakdo lahko ve, da ima tako mesto dragocene reči, velikanska poslopja, zale vrte, in sprehajališča, lepe trge itd. Posebno lepo je cesarsko poslopje, Tuileries zvano. Veliko sem premišljeval, ogledujoč to velikansko palačo. Spominjala me je veselih, pa tudi žalostnih dogodb. Naj omenim le nekaj. Iz te palače so pred enoinšestdesetimi leti peljali grozoviti uporniki na morišče pobožnega kralja Ludovika XVI. in njegovo dobro se je vedno ohranila v sveti cerkvi Božji. „Ako se spovemo svojih grehov, On je zvest in pravičen, odpustiti nam naše pregrehe, in očistiti nas vse hudobije.“ (I. Jan. 1-9).

Ne reci, da je pretežno to: poklekni in se spovedati spovedniku. Mi ti odgovoremo, da Bog to boče, in da to ni nikakor pretežno za taistega, ki je grešil; raji reci, o Bog! Kako malo tirjaš od tistiga, ki te je razžalil.

Torej pojdi k spovedi, ne odlašaj! Zakaj hočeš ostati suženj

nost, o jakom minljive in zapeljive reči ste! Svet preide in njegovo poželenje, kdor pa stori voljo božjo, ostane vekomaj, govori sv. Janez.

Moj prečastiti škof stanujejo še sedaj v Parizu v duhovski hiši, v kateri se tisti duhovniki ali tudi mladeniči, ki imajo še-le mašniki postati, pripravljajo in učé za misijone v Aziji, namreč v Kini, Kocičinini, Indiji itd. Tukaj je cerkev in še dve kapelici. Škof in jaz sva maševala v kapelici. Tukaj je tudi dvorana, v kateri so hranjeni ostanke mučnikov, ki so se izučili v tej hiši za misijon in v Aziji prelili kri za vero. Vse to sem si natanko ogledal; eden izmed mladih duhovnikov mi je vse razlagal, pa je tudi nekoliko pri vsaki reči zapisanega. Tu so od nekaterih mučnikov kosti, od drugih oblačila, verige, v katere so bili vkleneni, križce itd. Več rečij je tudi od Bonarda in Šefflerja, ki sta se učila tudi v tej hiši, in še-le pred tremi leti prestala smrt za Jezusa. Bonardovi stariši še živé. Pač morajo biti veseli, da imajo mučenika v nebesih. Tu je hranjeno tudi neko pisanje sv. Erančiška Saleskega, katero je s svojo lastno roko pisal. Neizrečeno sem bil vesel, ko sem to videl. Kar sem videl na tem kraju, ostalo mi bo globoko v spominu.

Drugi dan se je misijonar odpeljal iz Pariza v Antwerpen in od tod v Ameriko. Dne 26. julija je pisal iz New-Yorka (Njujorka) o svojem potovanju tako: Na večer dne 20. maja smo odrinili po železnici iz Pariza. Drugo jutro okoli osme ure smo bili že v Bruselju (Briissel), glavnem mestu Belgije. Belgija je lepa, in kar še veliko več velja: katoliška dežela. V mestu se nismo utegnili dolgo muditi, ker smo se precej odpeljali v Antwerpen, kamor smo še pred poldnem prišli. Antwerpen je ob reki Čeldi; ima veliko pristanišče, kjer morejo tudi največje ladije ostajati. Tukaj smo morali čakati ladije, ki nas popelje v Ameriko. Mesto je veliko in bogato. Prebivalci so večinoma katolčani. V mestu je veliko lepih cerkva, tudi več samostanov. Velika gotiška cerkev Matere Božje je silno lepa in veličastna. Zvonik je prav visok. Nekdaj je bila škofijska cerkev. Sedaj ni škofa v mestu, ampak v bližnjem mestu Mechelnu. Lepo je po mestu videti mnogo lepih velikih kipov Marije Device, skoro na vsakem voglu poleg je svetilnica, ki gori po noči. Tudi podobne križanega Jezusa so prav pogosto po mestu. To je pač veselo za katoliškega kristijana.

Škof so se odpeljali z enim duhovnikom dne 24. maja na parobrodu v New-York, kjer so imeli še mnogo opravil, nam pa so preskrbeli prostor na jadrnici, ki je že več časa čakala blaga in popotnikov.

Še-le 31. maja smo stopili na ladijo. Tega dne ne pozabim nikdar, ker sem morebiti zadnjikrat v Evropi stal na suhem. Ta dan smo prišli samo iz zavetišča v reko, kjer smo stali še drugi dan. Še le tretji dan smo jo odrinili in šli urno de mesteca Vliessingen-a. Tukaj je ladija ostala vso noč; zadnjikrat so mornarji mačka na dno vrgli. Odslej smo se peljali po dnevu in po noči. Ladija, na kateri smo se peljali, bila je ameriška, velika in močna. Poveljnik ladije je bil tudi Amerikaneec, prijazen mož; slišal sem, da je katoličan.

Vožnja na jadrnici je dolgočasna, nevarna in težavna. Ravna se po vetru. Če veje pravi veter, gre urno in mirno; če pa ni vetra, se ziblje in ziblje, pa nikamor ne pride.

Bilo nas je na ladiji še čez dvesto ljudi. Bili so večinoma Nemci, ki so šli v Ameriko iskat novega bivaliča.

Dne 14. julija smo srečno prišli v luko blizu New Yorka in drugi dan stopili na suho.

II

Po prihodu v škofijo je ostal Lavtižar pet tednov v Sautu. Ta kraj si je bil škof Baraga odločil za škofijski sedež. Tukaj se je marljivo učil angleškega jezika. Od tod so ga poslali škof v La Croix (Lakroa, Sv. Križ) k g. Mraku, da se priučil indijanskega jezika, predno prične misijonariti med Indijani.

V listu iz La Croix dne 6. septembra 1. 1855: opisuje med drugim svoje misijonske postaje tako: V severni Ameriki je pet jako velikih jezer, ki so vsa med seboj sklenena. V Michiganu (Mičigen) so tri: Michigansko. Huronsko in Gorenje jezero. Med Michiganskim in Huronskim jezerom je Spodnji Michigan, med Michiganskim in Gornjim jezerom Gornji Michigan, Okoli Detroit (Detroit) je zemlja rodovitna in lepo obdelana. Posebno onstran vode v Kanadi so lepi vrtovi, polni sadnega drevja. Podnebje je skoro zelo tako, kakor na Kranjském, po letu še bolj vroče. Proti severu od Detroit se pa kmalu začinja pusta dežela. V Zgornjem Michiganu, kakor tudi v zgornjem delu Zdoljnega Michiganu so še neizmerni gozdi. Le ob jezerih so semtertje vasi ali posamezne bajtice ribičev.

Tukaj je naša škofija. Ko so bili Fr. Baraga posvečeni za škofa, bilo je šest mašnikov v tem kraju, sedaj jih je že štirinajst. Bivalci so Indijani, novo izpreobrnjeni in malikovalci, Irci, Francozi in Nemci. Najznamenitejši kraj je Saut S Marie, po indijansko Batotig. Po slovensko bi se reklo: pri Devici Mariji na Slapih. Voda ima namreč tukaj nekaj slapov, da ne morejo ladije plavati po njej. Do letos so morali blago prekladati na vozove in je četrte ure daleč voziti, na oni strani zopet na druge ladije nakladati. Sedaj so prekopali vodotok.

Ze okoli leta 1640. so jezuiti iz Kanade oznanjevali tukaj sv. evangelij, Kanada je precej onstran vode. V četrtinki ure se pripelješ v čolnu tja. Kanada je sedaj v angleški oblasti, nekdanje je bila v francoski; zato se je tam veliko poprej razširila sv. vera, kakor v Zedinjenih Državah. Posebno so imenujeje jezuiti Izak Žok, Karol Raymbout, Menard in Marquette, ki so v onem času krstili nekaj Indijanov po teh krajih. Oče Marquette je prišel celo v te kraje, hjer sedaj jaz bivam. Umril je na kraju, hjer je sedaj vas Krivo drevo. V Sautu so bili okoli leta 1837 nekaj let g. Fr. Pirec, ki so postavili tudi sedanjje cerkev.

Drugi trg je Mackinac na otoku. Oče Oton Skola je bil nekaj časa tukaj duhovni pastir. Še drugi trg je pa daleč proti severu ob Zgornjem jezeru, Ontonagon; ustanovili so ga še-le Irci in Francozi. Lansko leto so blagoslovili škof tukaj novo cerkev. Morebiti bode ta trg časoma največji v vsi škofiji, ker se naseljuje vedno več ljudij zavoljo rude, ki jo tukaj kopljejo. Druge misijonske postaje so še, La Pointe, Fond du Lac, L'Anse, kjer so sami Indijani, katerim so škof prvi sveto vneto oznanjevali. Tukaj so tudi najdalj časa bivalci.

(Dalje pri.)

Vabilo, Predragi Naročniki!

Ako je Vam ljubo, blagovolite vložiti v priloženo prismo celo letno naročnino \$2.50 (dva dol. in pol) ali 6 gld. za Evropo.

Ako se pa vas 5 oseb skupaj naroči, vložite za vsih 5 listov samo \$10.00, ako stanujete v Ameriki; ali 25 gld. za Evropo, bolj natančno je razvidno iz časopisa.

Varčno, v pismo vložite Nakaznico ali popirnat denar, tako da se od zunaj ne pozna, kaj da je v pismu, potem ga dobro zaprite, kolek ali stamps pritisnite in na pošto oddajte, in prijeto naročnino in Vaše Ime bo na zadnji strani natisnjeno, in tako boté gotovi, da smo jo prijeli.

Svoj naslov natančno zapišite, da vemo komu pošiljati, n. pr.

1. Ime in priimek

Pošta

Kraj in dežela

2. Ime in priimek

Pošta

Kraj in dežela

in tako od vsih naročnikov natančno zapišite Ime in priimek, Pošta in dežela ali kraj, kje kdo stanuje, da nebo kake pomote.

Vse pisma a!i dopisi naj se blagovoljo pošiljati z napisom:

V. REV. JOSEPH F. BUII,

Tower, Minn.,

U. S. America.

„Amerikanski Slovenec.“

NAROČBA:

Pervi in edini Slovenski časopis v združenih državah Severne Amerike izhaja vsak Petek in velja za celo leto s poštnino vred za vse Združene države in Kanada po \$2.50 (dva dolarja in pol) za Evropo pa po \$3.00 (tri dolarje) ali 6 gl. a. v.

Znižana cena.

Ako pa kdo denar za pet oseb skupaj pošlje, se jim po pol dolarja cena zniža; tako, da za pet naročnikov se plača samo \$10.00 in za Evropo \$12.50 ali 25 gl. a. v.

Naročnina se ima plačati po postavi naprej in jo koj z naročbo v pismo varčno pristaviti potem kolek ali stamps pritisniti in naslov natančno zapisati n. pr

V. Rev. Jos. F. Buh,
Amerikanski Slovenec,
Tower,
St. Louis Co., Minn.
U. S. Amerika.

„U. S. Amerika“ samo tisti pristavijo, kateri iz Evrope pišejo.

„Amerikanski Slovenec.“

The only Slovenic newspaper in the United States, published every Friday at Tower, Minn. Subscription price for one year for United States and Canada, \$2.50; for Europe \$3.00.

CENA NAZNANIL IN OGLASOV

za 12 vrstic „Brevier“ (square 14 palca):
Eden teden \$0.75 Tri mesece \$6.00
Dva tedna 1.25 Šest mesecev 11.00
Eden mesec 2.00 Devet „ 15.00
Dva meseca 3.50 Eno leto 18.00

Pri večjih oznauilih (oglasih) precejšen rabat. Oznauila naj se blagovoljivo plačevati naprej.

ADVERTISING-RATES.

One „Square“ (12 lines „Brevier“ or 14 inches):
One week \$0.75 Three months \$6.00
Two weeks 1.25 Six months 11.00
One month 2.00 Nine months 15.00
Two months 3.50 One Year 18.00
Considerable rebate on large advertisements.

All advertisements must be paid strictly in advance.

Jos. F. Buh,
Editor and Publisher.

POTOVANJE
PO
MEKSIKI.

Narodni muzej v mestu Meksiki ima veliko znamenitih reči, potovalcu se spleča trud, ako ga obišče. Med drugim je tukaj najlepša in najdragocenejša kocka na svetu. Nekdaj je bila lastnina nesrečnega cesarja Maksimilijana (bivši nadvojvoda avstrijski in brat cesarja avstrijskega). Nadalje se še vidijo: velik kamenit koledar Aztekov. (Azteki so imeli že kristjansko časomerstvo, ko je bila Amerika odkrita); žrtvenik; kipi malikov; boginja smrti vode, dežja in več družih, mnogo zgodovinskih predmetov, zastave, orožje, podobe i. t. d. Prirodniške zbirke zabavajo obiskovalca več dni zapored.

Stara cerkev sv. Avguština, mogočno kamenito poslopje, je premenila sedanja prostozidarska vlada v narodno knjižnico, ki ima čez 300,000 knjig v vsih znanih jezikih. Nekatere knjige so stare čez 400 let, več jih pisano na pergament in usnjé. Med knjigami jih je nekaj, katerih ne najdeš v britiskem muzeju—te so veliko vredne, ker jih nima nobena druga knjižnica.

V slikarski izložbi zagledaš dragocene zgodovinske slike; mej temi: „Oče las Casas,“ „Vesoljni potop,“ Murillov „San Juan de Dios,“ „Zgubljena ovca,“ „Dober pastir,“ „Blažena Devica“ Murillova se nahaja v kate-

drali v Guadalari. Pravijo, da so ponujali ljudje iz Bostona za to podobo 150,000 dolarjev, pa jo niso hoteli prodati. Vse cerkve v Meksiki imajo slike velike vrednosti. V starinski cerkvi v Guadalup je jedna, katere nedobiš niti za milijon dolarjev. Od roda do roda pripovedujejo, da jo je naslikal angelj—soveda, to je samo ljudska pravljica.—Pripovedka pa je naslednja:

Revnemu prov pobožnemu Indijaneu, z imenom Juan Diego se je gredočemu čez prostor, kjer stoji sedaj cerkev, prikazala blažena Devica Marija in vele. a, naj gre k škofu in mu reče danaj cerkev zida na hribu. Indijanec uboga, a škof mu neče vrjeti in pravi, da mora prinesiti boljnih dokazov in tudi kako posebno znamenje. Revež gre zopet na goro in išče strdno vero sv. Devico. Prikáže se mu zopet; on ji pove, kar mu je rekel škof. Marija mu ukaže, da naj trga cvetice in jih nese škofu, da bo spoznal, da je povelje zidati cerkev, iz nebes. Natem kraju prej ni bilo cvetic, zato se ozre Diego začuden, in glej—stal je na travniku najlepših rož. Natrga si jih toliko, kolikor jih more dejati v predpasnik jih nese k škofu in mu pripoveduje novi čudež. Še bolj, kakor nad cveticami, se je čudil škof nad kako lepo podobo blažene Device, katero je zagledal na Diegovem hrupavem predpasniku.

V istem času je bila tam tudi suša. Pobožni Indijanec prosi k Mariji za pomoč. Njegova otroško-nedolžna prošnja je bila uslišana, iz tla je privrela reka, ki se še sedaj ni nikdar posušila. To je bilo škofu dovolj dokazov, zidal je cerkev, ki sedaj slovi po celem svetu, kot imenitna božja pot „preblažene Device guadelupske.“

Ona podoba na priprostem indijanevem predpasniku je bila več nego 300 let prosto izpostavljena, in vendar so barve še danes tako čisto ohranjene, kakor bi bila ravnokar naslikana. Druge slike so zgubile živost barv, pri nekaterih se komaj spoznajo obrisi oseb; ta podoba Matere božje, pa je kakor nova.

Slavni slikarji in strokovnjaki so sliko strogo proučevali pa si niso mogli razložiti, kako je mogoče naslikati tako umetno sliko na tako hrupavaj snovi.

Zidanje katedrale se je pričelo leta 1573 prav na onem mestu, katerega je pokazala Marija Juanu Diegu, da si je natrgal cvetic. Ravno tukaj je stal največji mališki tempelj Aztekov. Katedrala je dolga 426 čevljev, široka 200 in visoka 175. Zvonika sta po 200 čevljev; stoječemu pri zvonovih se ti pokaže nepopisno lepi razgled. Katedrala ima pet ladij šest altarjev in 14 kapelic. Zidanje je stalo do dva milijona dolarjev.

Stari kolegij očetov jezuitov je znamenito učilišče. Pripravnic obiskuje nad tisoč učencev. Poučujejo vseh vednostih strojih. Poslopje ima velika dvorišča z lepimi vodometi, krasne hodnike, vednostne priprave, muzej, botanični vrt, dragoceno znanstveno knjižnico, v kratkem, vse, kar sploh zamore tak učni zavod ponuditi učencem, da jim njihovo oliko in znanstvo temeljito izpopolni. Javni pouk v Meksiki je brezplačen brez razločka barvenosti in vere prebivalcev.

Slepa sreča.

Bilo je v Londonu. Velikaši so napravili slavnosten obed na čast jednemu najvišjih dostojanstvenikov v angleškem vojsstvu. Imenjumo slavljenca z izmišljenim imenom; nadporočnik lord Valter Brown, vitez Rudečega križa i. t. d.—Koko očarovalno moč ima njegovo slavno ime! Glejte ga, tu sedi osobno mož, o katerem sem čul v teku tridesetih let tisočero pohvalo. V „krims-

skej vojski“ se je proslavil, da so ga povzdigovali do nebes, in od onega časa ostane njegovo ime častno na veke. Ako sem ga opazoval, pozabil sem na jed in pijačo, imel sem ga za poluboga. Priprosto, uljudno obnašanje in mireni in plemenit ponos v njegovem kretanju me je popolno ommil: v svojem veličastvu se mi je zdel uzoren duševen in telesen velikan. Oni pa menda ni videl da ga občuduja sto in sto oči, in da vsim utriplje srče v čiščenju in ljubezni do njega.

Duhovnik na moji desni strani je bil moj dober znanec. Polovico svojega življenja je prežil v vojnah in med vojaki. Postal je učitelj na vojaški šoli v Vulviču (Woolwich). Slučajno se ozrem proti njemu in zapazim, da se njegove oči nekam čudno svetijo; nagne le k meni in mi kazaje na našega junaka posepeta: „Veruj-te mi—oni le je pravi bedak.“

Jako sem se zavzel nad temi besedami. Ko bi bile merile na Napoleona, Sokrata ali Salomona, bi se ne bil mogel bolj čuditi. Prepričan sem pa bil zatrdno, da je duhovnik skrajno resnicoljuben, in da je ljudi vedno milo sodil. Vedel sem tedaj nedvomno, da se svet res moti o tem namišljeno velikem mozu: bil je bedak.

Čez nekaj dni se snideva z blagim duhovnikom in tedaj mi je odkril veliko skrivnost in začel.

Pred kakimi štiridesetimi leti sem podučeval na vojaški šoli v Vulviču. Tu sem privkral spoznal mladega Valterja Browna. Vsi učenci so odgovarjali jedrnato na dana vprašanja a ta ni vedel niti najlažjih stvari. Bil je očividno dober, uljuden, ljubezniv in skomen. Za me je bilo mučilo gledati pred seboj upodobljeno duševno revščino in pretresovati njegove neumne, prav budalaste in neslane odgovore. Smilil se mi je zelo. Mislim sem si mladenič mora pasti, ako pride zopet k skušnji. Hočem mu malo skozi prste pogledati in mu pomagati, da bi zdelal. Pozval sem ga k sebi in spoznal, da ne zna čisto nič družega, kakor mal odstavek iz „Cezarja“ prestavljalati. Nekaj vprašanj sva toliko časa mlatila, da se jih je slednjič, ne da bi jih razumel, brez premisleka na pamet nančil, potem sem ga prepustil njegovi usodi. Da, gospod, skušajte razumeti; v moje največje začudenje je prejel prvi dar in burno čestitanje!

Cel teden nisem mogel spati. Vest me je mučila noč in dan. Kar sem storil se je zgodilo le iz sočutja in samo zato, da bi revežev padeč pri skušnji ne bil tako sramoten—na toliko srečo nisem računat. Čutil sem se krivega. Butcu sem pripomogel do častnega pa odgovornega mesta; pri prvi priliki mora sebe in svoje podložnike pogubiti.

Krimska vojska se je začela. No, sem si mislil, sedaj vendar ta tepec v vojski lahko slavno pade, predno pridejo njegovej budalosti na sled. Slutil sem nekaj posebnega in res, kar stresel sem se, ko sem čul, da je odbran za stotnika v ednem polku, ki je imel odpotovati v vojsko. Boljši može so morali osiveti in ostareti v službi, predno so dosegli to vzvišeno čast. Kedo bi bil tudi mislil, da bodo oni naložili na neizkušene rame tega nezrelega mladiča toliko breme odgovornosti. Preveč bi se mi že zdelo, ko bi bil postal korporal, ali stotnik—pomislite! Nisem imel miru.

Glejte, kaj sem storil jaz, jaz, ki tako ljubim mir in premišljevalno življenje. Rekel sem si: Ti si odgovoren deželni za moža; pojdi z njim in zabrani mu, da ne bode preveč škodoval kraljestvu. Spravil sem skupaj vse imetje in se oglasil pri onem polku, češ, da grem tudi v vojsko sprejeli so me.

(Dalje prih.)

DOCTOR.

How is your humor today?
All right, and how are you?
I am well, but I want tell you some more about the Amerikanski Slovenec.

What is it?
That is, how you have to pay for it, that your money be not lost.

That's right, I like to hear it.

There are a good many reasons that the letters and consequently also the money, which they contain get lost.

Which are the principal reasons? I like to know them; then we hear all over from time to time that letters and money get lost.

We might count some of the principal reasons, knowing them by experience

Some do not address their letters right, and therefore the letter cannot reach its destination, as the Postmaster cannot make out, where to direct them, neither to whom deliver them and they get lost:

But does not the concerned Postmaster send them to the General Postoffice at Washington, and there they open them and return them back to the original writer?

In fact they do so, but sometimes and often happens, that the address is not marked inside at all, as then be impossible to redress the letter, not knowing to whom; therefore are such unclaimed letters destroyed and never reach their destination.

But I think, that every one signes correctly his name and marks his residing place.

Certainly is this true concerning the more educated class of people, who have been schooled and pay attention to, but if you take the uneducated class of folks, who hardly can write and read a little, there are few amongst them, who sign their letters correctly, I have seen lots of that kind letters, and good many times asked me the Postmaster, if I could help him to find out such a person because the address was incomplete.

What do you call a complete address?

Write the Christian and Family name correct and plain enough, that every one can easily without mistake read it, then the postoffice and place, where that person resides to whom you write.

Is that enough?

It might do in small places, but in big cities you have to add also the number of the house and the name of the street, where that person resides to whom you write, or some times is advisable to add the business or office of your friend, to whom you write, and for the greater security you might write on the left corner of your letter your own address, that if it might happen, if your friend changed his residence or moved entirely away, that the concerned Postmaster can return to you back your letter. In that way your letter will be always able to reach its destination.

But how can you explain that, as we know, that some letter occasionally get lost, even written by persons, who had without doubt addressed them correctly?

Yes even that might happen, not by fault of incorrect addressing of the letters, but from accidents, collision of the cars, fire or theft; but that happens so seldom, that we hardly notice it, as the post organization in our days is very perfect.

JZGOVORNIK.

Hau iz jur junor tu dee?
Aol rait, end hau ar ju?
Ai em uvel Ai wont tel ju som moor ebaut dje Amerikanski Slovenec.

Hvat iz it?
Tjat iz, hau ju hav tu pee for for it, tjat Jur mone bi not lost.

Tjat's rait, Ai laik tu hiir it.

Tje ar gud mane riizns, tjat dje letters end konsekventle also dje mone, hvit tjei konteen get lost.

Hvit are dje prinsipl riizns?

Ai laik tu nov tjem; tjem wi hiir oal over from taim tu taim, tjat leter end mone got lost.

Wi mait kaunt som of dje principal riizns nooing tjem bai ekspiriens.

Some du not not adres tjer letters rait, end tjerfor dje leter kan not riic its destinašn, az dje Postmastr kan not meek aut, hver tu direkt tjem, nitjer tu hvum deliver tjem end tjei get lost.

Bot doz not dje konsrud Postmastr send tjem tu dje dženerl Postofis at Wasingtñ, end tjer tje opñ tjem end ritorn tjem bak tu dje oridzenel uraiter?

In fakt tjei du so, bot somtains end oftñ hapns; tjat dje adres is not markt insaid at oal, az tjem bi imposibl tu ridres dje leter, not nooing tu hum, tjerfor ar soč onklemd letters after sertiñ taim destroid, end never riic tjer destinašn.

Bot Ai tjink, tjat everi uon signs korektle his neem, end marks his rizaiding plees.

Srtentle iz tjis tru konsrning dje mor edjunkteed klas of piopl, hu hav biin skuld end pee atensñ tu; but if Ju teek dje one djunkteed klas of foks, hu hardle kan urait end riid e litl, tjer ar veri fajt emongst tjem, hu sain tjee lets korektle. Ai hav siin lots of tjat kind letters, end gud rmeni taims ask me dje Postmastr, if Ai kud help him tu faind out soč or soč e pršen, bikoz dje adres woaz incomplete.

Hvat Ju coal e komplit adress?

Urait dje kristen end famile neem korekt end pleen enof, tjat everi uon iizele uvizaut misteek riid it, tjem dje Postofis end plees, hver tjat pršen risaid, tu hum Ju urait.

Iz tjat enof.

It mait du in smol pleeses, bot in big sitis Ju hav tu ad oalso dje nombr of dje haus end dje neem of striit, hver tjat pršen risaid, tu hum Ju urait, or som tains iz advizebl tu ad dje bizness or ofis of Jur frend, tu hum Ju urait, end for dje greter sekjuritie Ju mait wrait on dje left kornor of Jur leter Jur oon adres, tjat if it mait hapñ, if Jur frend čendžd his residents or muvd entairle avuee, tjat dje konsrud Postmastr kan ritorn tu Ju bak Jur leter. In tjat nvee Jur leter bi oalvees ebl tu riic its destinešn.

Bot hau kan Ju ekspleen tjat as wi noo, tjat som leter okežionele get lost, iven writñ bai pršens, hu beč uvizaut daut adresd tjem korektle?

Jez iven tjat mait hapñ, not bai felt of inkorekt adresing of dje letters, bot from aksidents, kolizñ of dje kars, fair or tjeft; bot tjat hapns so seldom, tjat wi hardle notis it, as dje Post organižešn in aur dees iz veri perfekt.

JEZIČNIK.

Kako je Vam danes pri sren?
Vse prav, in kako je Vam?
Dobro, pa Vam hočem kaj več povedati o Amerikanskem Slovenecu.

Kaj je taisto?
Taisto je, kako da imate plačati da bi Vaš denar nebil zgubljen.

To je prav, to bi rad slišal.

Dovelj je vzrokov, da se pisma in slednje tudi denar zgubi, ki je vanje vložen.

Kateri so poglavitni vzroki?
Rad bi vedel, ker se včasih sliši, do so pisma in denar zgubljeni.

Mi znamo Vam naštetiti nekatere poglavitne vzroke, ki jih iz skušne vemo n, pr.

Eni napisa ali naslova prav nezapišejo, torej njih pismo nemore dospeti svojega namena, ker Poštatar ne ve, komu jih oddati, ali kam jih poslati, ter se zgube.

Ali jih nima ondotni Poštatar poslati na večolno Pošto v Washington, ter jih tam odprejo in prvomu pisavcu nazaj pošljejo?

Resnično to storijo, pa včasih in dostokrat se prigodi, da naslov nič ni zažnamnovan znotraj v pismu, ter nemogoče postane pismo zavrniti, ne vedoč nikogar: take neprilastene pisma se čez nekoliko časa pokončajo, in nekoli ne dosepe svojega namena.

Jaz pa mislim, da vsako kteri zapiše prav svoje ime in svoje stanovanje.

Gotovo je to res v zadevi bolj učenih ljudi, ki so se v šolah izurili in nato pazijo če pa vzameš nerjene ljudi, ki komaj znajo nekoliko brati in malo pisati, jih prav malo najdeš, da bi svoja pisma prav zapisali. Videm dostakih pisem, in Poštatar me je veliko krat prašal, ako bi zamogel mu pomagati tako ali tako osebo povedeti, ker naslov je bil pomankljiv.

Kakšen naslov imenuješ celi ali pravi naslov?

Zapiši Ime in priimek prav in razločno, da vsak kteri brez pomote ga zamore lahko brati, potem Pošto in kraj, kjer taisti stanuje, komur pišeš.

Ali je to dovolj?

V majnih krajih bi bilo dovolj, v velikih mestih pa pristavi tudi hišno številko, in imenuj cesto, na kateri taisti stanuje, komur pišeš; včasih je tudi dobro pristaviti opravilo ali pisarnico prijatelja, komur pišeš. Da bi se pa se bolj zagotovil, znaš zapisati svoj lasten naslov ob levem voglu svojega pisma—ko bi se znalo perpretiti, da bi tvoj prijatelj se bil preselil ali celo proč šel, do bo zadevni Poštatar zamogel ti pismo zavrniti. Na ta način bo tvoje pismo vedno zmoglo svoj namen doseči.

Kako pa zamoreš pojasniti to, ker vemo da nekatere pisma se zgube sem ter tje, napisane po osebaj; pri katerih ni dvoma, da so prav naslov naredili?

Da tudi to se zna zgoditi; ne iz pomankljivega naslova, ampak po nesreči na pr. ako se vozovlaci tréijo, zkozi oganj ali tatvino. Pa to se zgodi tako po redkoma, posla je naše dni prav doveršeno do bro osnovana.

VREME.

Lunini spremeni imajo vpliv na vremenske spremene po slavnem zvezdo slovočem T. W. Heršelji, na pr. Mesca Suseča spada

1. Pervi krajec 5 dne ob osmih 20. m. zvečer, pomeni: dež ali sneg pri jugu ali zapadniku.
2. Šeep ali polna luna 13 dne ob dveh 1. min. popolne. pomeni: lepo
3. Zadnji krajec 21 dne ob šestih 22 m. zvečer pomeni: sneg in vihar.
4. Mlaj 28 dne ob dveh 23 m. zvečer, pomeni: Lepo.

Amerikanski Slovenec

se lahko kupi posamezno, to je po 5 centov številke pri sledečih g. g.:

Mr. Nace Tancig v Tower, Minn.
" Ivan Pakiž v Ely, Minn.
" Vitus Hribar v Cleveland, O.
Rev. Jos. Zalokar v Red Jacket, Mich.

In posamezne številke v Evropi se dobijo po 15 krajcerjev v Ljubljani pri Katoški Bukvarni.

Pogovori

Z dopisalcu in naročniki.

Vaš časopis me je popolnoma iznenadil, ker mislil sem daje Amerikanski Slovenec res vmrl. Pa hvala Bogu, da ni tako res, kakor sem mislil. Z nepopisnim veseljem sem ga prebral, ko sem prejel 11. št. in zraven hvalil Boga, da smo zopet dobili Amerikanskega Slovenca na svitlo in daj Bog obilnega Blagoslova in mnogo naročnikov, da bi bilo časopisu redno izhajati mogoče.

P. Peruško, Wenoni, Ill. (Hvala za lepe voščila. Vas časopis je plačan do 50 številke. Ured.)

Z velikim veseljem sem prijel 11. št. Am. Slovenca. Mislil sem, da je zaspal, pa je le poš popotoval iz Čikage do Tower-a kar je več tednov vzelo, ker po zimski se po časi naprej pride. Bog daj, da bi pač zdrav ostal in dolgo živel v zdravem zraku zgorne Minnesote, St. Paul.

Z Božjo pomočjo in s sodelanjem dobrovolnih dopisalcev upamo dabo A.S. redno izhajal; blagovolite ga prizanesljivo soditi zavolj okornosti naših angleških črkostavecev, ki jezika nerazumejo.

Veliko jih poprašuje, ako njih naročnima velja, ako so popred v Čikagi A. Slovenca plačali; bodi s tem vsem taistem rečeno in naznanjeno, da taisto plačalo je veljavno, in da bodo številke prijeli, dokler so plačali.

Ured.

Platili So:

Tower.
Matt Spreitzer \$2,50
Duluth.
Preč. Geo. Scheffold O. S. B. 2.50
St. Paul.
Preč. Anton Ogulin 2.50
Hancock, Mich.
Jos. Wertin 2.50

OPOMBA.

Razposlali smo Amerikanskega Slovenca po 10 in 25 do 100 številik skupno zanesljivim gospodom in Prijateljem, da bi blagovolili taiste popredati po 5 ct. (ali 15 kr.) posamezne številke, ako jim je po volji in so vneti za naš Slovenski časopis. Ako se pa nemorete potruditi, prosim, da mi ga na moje stroške nazaj pošljate. Uredništvo.

Duhovni Pastir.

Vabilo na naročbo,

Vsak stan ima dolžnosti in na loge imenuje težavnije memo družih; tudi stan časnikarski ni izvzet. Med težavnija opravila svojega večkrat neprijetnega poslovanja sme šteti; običajno prenovljenje naročbe ob novem letu. Tudi vrednik in založnik. „Duhovnega Pastirja“ skusata in čutita to letos že devetič, ko jima je utrditi in zagotoviti obstanek lista z. naštopno leto. Ko se obračata do dosedanjih naročnikov in prijateljev, ju sprbi, da bi se ne bil še kateri naveličal; ako potrkata na vrata „novič“, zopet ne vesta, kako bodata sprejeta, ker še nista dovolj poznana in se tako rado zgodi, da je marsikje človek še naprej počrnjen, še predno se prikaže, ter je že obsojen, predno je bil zašilšan. Vendar kakor dosedaj tudi zanaprej pogumno naznanimo hrogram svojega delovanja, zaupaječ dosedanjim prijateljem in znancem, da bodo, ker za druge narodne zahteve marsikaj žrtvujejo, tudi blagoohetno se dolje podpirali podjetje, ki zadeva naše ožje stanovske koristi, — proseč pa tudi one mlajše gospode, kateri so v novejšem času po svojih pravicah in dolžnostih postali uam starejšem popolnem enaki, naj nam postanejo tudi enaki v naših trudih in uporih, med katere smemo gotovo v prvi vrsti prištevati dostojen razvoj našega bogoslovskega siovsstva!

Duhovni Pastir, se bode tudi v prihodnje trudil, da bi vstrezal vsestranskim homiletičnim zahtevam. Prinišal bode za nedelje in praznike cerkvene govore dalje in kraje, za navadno službo božjo, pa tudi za sloveniša opravila, obširno izdelane ali le osnovane. Trudil se bode tudi osobito za čvrsto nadaljevanje veleko.istne priloge „Zbirka lepih izgledov,“ za katere se prav posebno vujno prosi, naj bi dobrotni prijatelji pripomogli z drobtinicami iz domače zgodovine in lastne skušnje; ko bi bila katera dogodba tudi za zdaj zamujena, naj se nikar pezaobljenju ne prepusti, ker ze lahko vrstni pri naslednjih oddelkih ali pa pride končno med dostavke. — Upravnistvu je delo močno olajšano, ako se naročnina takoj obnovi; vtedništvo pa tudi prav vlijudno prosi one gospode, kateri imajo volja in priliko kaj pripomoči bodiši listu ali prilogi: naj se pravčasno zglasijo, da se tudi novi letnik častno prične, srečno nadaljuje in dovrši v občno zadovoljnost.

„Duhovni Pastir“ stane s prilogo vred le 4 glp. na leto. Dosedanje priloge: „Pedagogika,“ apologetični razgovori: „Ali je Bog,“ „Obrambni govori“ in „Zbirka lepih izgledov“ se dajejo brezplačno le ob nakupu onih letnikov, katerim so bile kot priloge pridejane. Tržna cena je: „Pedagogika“ 80 ka.: „Ali je Bog?“ 30 kr.; „Obrambni govori“ 40 kr. in „Zbirka,“ dva snopiča á 60 kr. Novi naročniki pa lahko posamezne ali vse te v prilogi izdane knjige dobivajo za polovično ceno, katero naj prde-nejo navadni naročniki.

Duluth and Iron Range

ŽELEZNICA.

dop.	čas	pop.
	Postaje 'Stations'	
12:00	prih. Duluth odh.	3:15
10:54	" Two Harbors "	4:25
9:10	" Mesaba "	6:04
8:32	" Tower "	6:52
7:10	odh. Ely prih.	8:05

Priporočljive Knjige.

za gospodarstvo in kmetijstvo itd.:

Doléne, Nauk, kako zasajati vinograde z ameriskimi trtami, da jih trtna uš ne more uničiti kr. 10
Doléne, Sadjarstvo ali ovočarstvo I. del, Navod k umnemu vzgojevanju lepega, krepkega sadnega drevja, s posebnim ozirom na osnovo, vreditev in oskrbovanje drevesnic ljudskih šol. V pol platnu kr. 70.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani založila je knjižico

Duhovna lekarna

za vse, ki hočejo večno živeti.

Podučna knjižica

katero je izdal Dr. E. M. Muller, škof Linški, Poslovenil Fr. Zbašnik, župnik. V Ljubljani 1889—Cena mehko vezani je 20 kr.

Vsebina: Predgovor.—Vvod. Kako je umeti naslov te knjižice? Zdravnik in bolnik. Iz česa je duhovna lekarna.—Prvi del. Branila proti dušnim boleznim: Ogibaj se okuženja: Boj se ognja Čuvaj hišna vrata. Ogibaj se prepriha. Nebeška lestvica Zdravje bolnikov. Studenje življenja in zdravlja.—Drugi del. Zdravila za dušne bolezni: Zdravilo zoper duhovno jetiko ali sušico. Zoper prostovoljno amahovanje. Zoper mraz boječnosti pred ljudmi. Kako je sv. Ignacij Franciška Ksav. rešil posvetnega duha. Zdravilo za mrzlico lakomnosti. Kako je sv. Filip Nerij mladeniča ozdravil omotice častilakomnosti. Zoper popade besnosti. Zoper kostno gnjilobo—nevoščljivosti. Mazilo za oči. Strup in pomoček zoper strup. Za take, ki imajo duhovno vodenico. Za mrtvoudne. Za srčnobolne. Domača zdravila zoper strah pred smrtjo. Univerzalno ali občno zdravilo.—Sklep. Krščanska vodila za življenje. Obljube našega božjega Odrešenika častilec njegovega presvetelega Sreča. Koreniti izkaz zdravilnih nasledkov duhovne lekarne. Zgledi lepe smrti.

Ticketi

Za vožno čez morje na Parnikih (morskih Barkah) Severo Nemškega Lloydja prodaja po nar nižji ceni in tndi

Pošilja denar na Avstriansko po 100 fl. za 42 dolarjev.

ERNST TULLBERG,

The Boston Clothing House.

J. B. NOBLE, M. D.,

ZDRAVNIK,
Office nad Benson-ovo Lekarno.

TOWER, MINN.

HOTEL SHERIDAN,

Tower, Minn.

Dobra postrežba. Zverstne jedila. Niske cene, uljudno gostom se priporoča.
E. E. BARNIDGE.

CHAS. LANG.

Photograph, Tower, Minn.

izdeluje

Fotografije vsake verste in veliki kosti, vsak čas po niski ceni in dovrši dobro delo.

FIRST NATIONAL BANK.

Tower, Minn.

Glavnica, - - - - \$50,000.

H. A. WARE, President. D. H. BACON, Vice-Pres.

G. A. WHITMAN, Cashier.

Directors:—D. H. Bacon, L. Mendenhall, H. A. Ware, A. D. Thomson, T. J. Davis.

Obresti se plačujejo ob času od vloge.

Menice se šplačujejo in vplačujejo.

TOWER, MINN.

Chas. McNamara,

prodaja po naj nižji ceni,
Živo apno, premog, seno in raznotereno krmo (futer) za domače živali.

GERMAN AMERICAN MEAT MARKET.

MAX SHAPIRO, mesar,
prodaja

Vsake sorte friško in soleno meso, kakor tudi ribe, perutnino in friške klobase po tako niski ceni, kakor drugod. Tam se občuje nemško.

The Boston Clothing House.

Nar večji in boljši zaloga:
Obleke, Obuval, Kovčeg in torb se dobi pri.

The Boston Clothing House.

M. WEINZIERL & CO.,
Urar in tergovie z veliko zalogo zlatnine in srebernine. Prodaja in popravlja ure zanesljivo in po niski ceni. ELY, MINN.

BENSON & HAWKINSON,

Zaloga

Peči, mnogotere Železnine, Kosi-tarskega blaga; zbirka olja in barv, stekla, okvirov oken in vrat.

Vsako vrstno sobno opravc

Vam uljudno priporočamo.

JAKOB SKALA,

Tower, - Minn.

Veliko trgovina

z meščanim blagom in Kuhinsko posodo.

NISKE CENE!

HITRA POSTREŽBA!

Uljudno povabimo Mestnane, Rudnikarje in Gostilničarje.

P. Vail,

ELY, MINN.

VELIKA ZALOGA.

Železnine, lesenega in hišnega orodja

Se dobi po naj nižji ceni: peči, kuhinska posoda, barve, okna, vrata, mize, stole, postelje, omare in sploh vsih ruderjem in gojzdarjem potrebnih orodij.

Pa tudi oskerbljuje rakev in pogreb za merliče.

POZOR!

aa

Našo izverstno zalogo in naj večji izbirko mešanega blaga.

Mnogo narjenih prazničnih in delavnih oblek klobukov, čepice (kap) in vsako vrstnih obuval.

Vse sorte srajce in rokovice nogovice, in sploh vse spodnje in zgornje obleke prodaja po nar nižji ceni.

Pridite in poglejte! Vse uljudno porbljujemo.

J. J. MURNIK & CO.,

Tower, Minn.

CITY MEAT MARKET,

TOWER, MINN.

NAJ VEČJI ZALOGA MESA

Vsakidan friško goveje in prešičje, kakor tudi suho meso; pa tudi klobase in perutnino priporoča uljudno

W. H. McQuade.

C. H. OPPEL & SONS.

pridaja

na debelo in drobno. Manufakturno blago! Obleko. pokrivala in obuvala.

XXXXXXXXXX

Obilna zaloga za rudarje in drvarje.

XXXXXXXXXX

Čolne in Jndianske izdelke.

W. N. SHEPHARD & CO.,

PRODAJA.

Železnino n. pr. Peči, kuhinsko posodo, in raznovrstno orodje; pa tudi mize, stole, omare in drugo hišno opravo.

OKNA, VRATA, STEKLO IN BARVE.

Zverstna zaloga rudarskih in gojzgarskih naprav

Oskerbljuje rakev in vsih k pogrebu merličev potrebnih reči.

Tower, Minn.

Tower Meat Market.

Tu prodajamo.

Frišno in soleno Meso okusne Klobase in čisto mast, i. t. d.

Pridite in poskusite!

L. M. CHRISTIAN.

McINNIS & KITTO,

Zaloga

VSAKOVRSSTNEGA BLAGA

posebno

RUDARSKE OPRAVE.

Znate li!

Da Vaš dolar pri IRON RANGE CASH STORE bo več zdal ko drugod;

\$1.00 ukupi 30 vatl. nar bolši kotenino.

\$1.00 ukupi 15 vatl. kambrika.

\$1.00 ukupi 10 lb. dobrik breskev.

\$1.00 ukupi 30 lb. obdelanega ovsa.

Gotovo ako potrebuješ ableke ali obuvala manufakturnega blaga ali groserije sena ali (futra), ali karkoli drugoga vse po ugodni ceni dobiš

pri

IRON RANGE CASH STORE.